

Chr. Christensen (KrF):

Jeg vil gerne sige til fru Eva Gredal, at det er rigtigt, at kristeligt folkeparti har taget medansvar for landets økonomiske situation, og at man i disse forhandlinger blev stillet over for besparelser på 1 mia kr. på børnetilskudsområdet. Det må også være fru Eva Gredal bekendt, at netop kristeligt folkeparti foranledigede, at dette beløb blev nedsat til de 800 mill. kr. Det er nok også bekendt, at vi fortsat er af den opfattelse, at børnetilskuddet bør reduceres så socialt som overhovedet muligt.

Det problem, der er rejst i forbindelse med debatten her, står for mig sådan, at vi står over for den kendsgerning, at vi i Danmark i dag i virkeligheden afliver hvert fjerde af vore ufødte børn.

Forslaget her ønsker jeg efter min bedste overbevisning ikke fremmet af hykleriske eller af taktiske grunde, men fordi jeg tror, et menneske er skabt af Gud og dermed også er givet livet af Gud, og jeg kan ikke se, det er rigtigt, at vi af hensyn til et andet menneskes sociale ve og vel har ret til at dræbe et barn.

Et sådant nej til at gøre dette må efterfølges af et klart ja til at ordne forholdene sådan, at en mor får størst mulig chance for at gennemføre sit svangerskab, og det betyder, at vi må tage ansvar for at støtte menneskeligt, men også økonomisk, sådan at der er et klart tilbud til en mor, så hun kan gennemføre sit svangerskab.

Der er ikke mindst fra fru Gerda Møllers side stillet det spørgsmål til kristeligt folkeparti: tror man da, at medlemmernes holdning er ændret, siden man sidst drøftede spørgsmålet? Jeg vil gerne spørge fru Gerda Møller: mener fru Gerda Møller, at det er lovforslagets hovedsigte? Mener fru Gerda Møller, at sagens kerne — vores ret til at aflive det ufødte barn — er det centrale, eller er det et spørgsmål om, hvorvidt medlemmernes holdning er ændret?

Der blev spurgt: vil kristeligt folkeparti tage ansvaret for de illegale aborter? Jeg er klar over dette store problem, men jeg vil da gerne sige, at illegale aborter er også efter min opfattelse ensbetydende med at man fratager barnet livet. Det er de legale aborter, når vi giver ret hertil, jo også.

De illegale aborter har vel nok for en stor del deres årsag i, at mulighederne i mange

tilfælde er for små for, at en mor kan gennemføre sit svangerskab. Vi fremsatte forslag sidste samling, som var begrundet i, at vi gerne ville orientere moderen så godt som overhovedet muligt om de muligheder, der forelå. Det mente tingets flertal ikke skulle gennemføres. De illegale aborter må vi tage medansvar for på den måde, at vi må gennemføre de følgeforanstaltninger, som gør det muligt, at færrest muligt skal igennem en såkaldt illegal abort. De lovforslag, der kommer til behandling om 14 dage, er jo netop følgelovene til det forslag, der behandles her.

Arne Bjerregaard (KrF):

Der er jo sagt mange smukke ord om os, og ude omkring i dette land har vi også hørt mange smukke ord som „hyklere“, „farisæere“, og hvad man nu ellers kan møde. Jeg ved ikke af, at jeg nogen sinde har brugt dette udtryk, og jeg mener også, at jeg har prøvet på at forsvare kommunisternes ret til at have en holdning, også i skolen. Jeg mener også, vi må have ret til at have en holdning uden at skulle karakteriseres som hyklere og farisæere.

Fru Inge Fischer Møller sammenligner dødsstraf i krigstilfælde og abort og siger, at det er mærkeligt, at vi ikke vil stemme for fri abort, men vil stemme for dødsstraf i krigstilfælde. Jeg skal da ærligt indrømme, at jeg stemte — det gjorde ikke hele gruppen, men jeg gjorde det — for dødsstraf i krigstilfælde ud fra den betragtning, at bl. a. fru Inge Fischer Møller ønskede dødsstraf over de små. Så kan man ikke komme og sige, at så ønsker man ikke i andre tilfælde dødsstraf. Jeg forventede dengang simpelt hen, at der ville blive et flertal imod os i dette ting, hvad angår abort, det skal jeg ærligt indrømme, og så længe man ikke på det ene punkt ønsker at respektere livet, må vi sige: så kan vi ikke være med til at indgyde folk den tro, at de samme mennesker ene er motiveret af den humanisme, som de påberåber sig her, når det drejer sig om dødsstraf i krigstilfælde. Bl. a. socialdemokratiet var med til at vedtage loven om dødsstraffen med tilbagevirkende kraft, og så kommer man i humanismens navn og siger: nu vil man langt ud i fremtiden være med til at afskaffe dødsstraffen i bestemte tilfælde. Dødsstraffen har vi i dag. Det, man